

Voldgift

Voldgiftsdommerens opgave er at afgøre tvisten på en for parterne bindende måde, der er eksigibel. Proceduren gennemføres i overensstemmelse med gældende processuelle regler, og afgørelsen træffes efter de materielle lovregler og kontraktbestemmelser, som er gældende i tvisten.

Voldgift er et alternativ til retssag, og anvendes primært i kommercielle tvister, herunder i særlig grad i internationale tvister, hvor parterne ønsker en endelig og bindende afgørelse (voldgiftskendelse), som efterfølgende kan fuldbyrdes, hvis en part nægter at følge afgørelsen.

I voldgift har parterne oftest – afhængig af voldgiftsaftalens indhold – betydelig indflydelse på udpegningen af voldgiftsdommere, som de har tillid til såvel professionelt som menneskeligt.

Dommertribunalet består almindeligvis af tre voldgiftsdommere, og parterne kan ved udpegningen sikre sig, at dommerne udover en juridisk baggrund også har en forretningsmæssig forståelse.

Normalt gennemføres voldgiftssager privat og i fortrolighed. Parterne kan – eventuelt i form af kontraktklausuler – påvirke valget af det sted, hvor voldgiften skal finde sted, og – i internationale tvister - af det lands lovgivning, der skal gælde, samt det sprog, som forhandlingerne skal gennemføres på.

Voldgiftsproceduren fastlægges sædvanligvis af voldgiftsdommerne, men følger ofte principperne i den processuelle lov, der gælder i det land, hvor voldgiften finder sted. Indenfor disse rammer er det voldgiftsdommernes opgave at tilpasse proceduren, så den passer til parternes behov.

Voldgiftsdommerne skal afgøre tvisten efter kontraktbestemmelserne og "gældende ret", og juridisk viden og erfaring er derfor essentielle kvalifikationer.

Fordelen ved voldgiftsavgørelser i internationale tvister er, at voldgiftskendelsen kan fuldbyrdes i alle lande, der har tilsluttet sig den såkaldte New York konvention, og det har langt de fleste lande.

Der er flere muligheder for, hvorledes voldgift kan gennemføres. Parterne kan således vælge institutionel voldgift, hvor sagen administreres af en voldgiftsinstitution, eksempelvis The International Chamber of Commerce (I.C.C.), The London Court of International Arbitration (L.C.I.A.), American Arbitration Association (AAA), Rioarbitration (Brasilien) eller i Danmark, Voldgiftsinstituttet. Links er vist på siden "links".

En anden mulighed er såkaldt "ad hoc" voldgift, hvor parterne hver især udpeger en voldgiftsdommer, og således at den tredje voldgiftsdommer, som skal være formand for voldgiftsretten, udpeges af parterne i fællesskab, eller af de partsudpegede voldgiftsdommere, eller af en tredje person eller institution.